

ரெஜிஸ்டர் நெ. M. 3855.

கிராமப் பஞ்சாயத்து பத்திரிகை

Vol. 4.

ஜனவரி, 1942

நெ. 10.

எழுட்டர்.

ஸ்ரீமான்

கி. கிய்யன்னு, பி.எ., பி.எல்.

சென்னை மாகாண பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் யூனியன்
டெலிபோன் நெ. 86166.

கிராம பஞ்சாயத்து போர்டின்
கடமை.

கிராமத்தின் செளகரியத்துக்காக கிராம
ஜனங்களின் சரீர ஆரோக்கியம் அவகி
யம். ஆகையால் சகல வியாதி நிவாரணி
யாயிருக்கும்

அம்ருதாஞ்சனத்தை

கிராமத்திலேயே இருக்கும்படியாய் பார்த்
துக் கொள்ளவேண்டும்.

பொருள் அடக்கம்.

1. தலையங்கம்—

விவசாய இலாகா : தயவுசெய்து விளம்பரப்படுத்தவும் ...	157
வாசகர்கள் கவனிக்கவும்	157
பஞ்சாயத்தும், விவசாய ஏற்பாடு திட்டமும் ...	158
தேக ஆரோக்கிய சங்கங்கள் ...	160

2. காரியதரிசிகளின் ரிப்போர்ட்	161
--------------------------------------	-----

3. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராம பஞ்சாயத்தின் ஊழியர்கள்	166
--	-----

4. கிராம புனருத்தாரண குறிப்புகள் ...	167
--------------------------------------	-----

5. கிராமங்களில் தேக ஆரோக்கிய சங்கங்கள் ...	167
--	-----

6. விவசாய குறிப்புகள்	169
------------------------------	-----

7. கால் நடைகளின் கோய்களுக்கு மருந்து ...	170
--	-----

மதராஸ் ராஸ்டிரிய பஞ்சாயத்து யூனியன் மகாஜன
கூட்டம்

விண்ணப்பம்

ஒத்தி வைக்கப்பட்ட பொது அங்கத்தினர்கள் கூட்டம்
மார்ச் மாதம் முதல் வாரத்தில் நடக்கலாம். அதற்குள் கவர்ன்மெ
ருடை சீர்திருத்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து மசோதா தயாராக இருக்கும். மகா
நாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். முன்னதாக இத்தனை பிரதிநிதிகள்
வருவார்கள் என்று தெரிந்தானன்று, கூட்டத்திற்கு தகுந்த இடம் ஏற்பாடு
செய்ய முடியாது. சில பஞ்சாயத்துகள் ஏற்கனவே தங்கள் பிரதிநிதி
களின் பெயரை தெரிவித்து விட்டன. இதுவரை தெரிவிக்காத பஞ்
சாயத்துகளையும் உடனே இதைப் பற்றி தெரிவிக்க கேட்டுக் கொள்ளுக
ளோம்.

சந்தா பங்கி

1941-42 வருஷத்திற்கு இன்னும் 400 பஞ்சாயத்துகள் சந்தா
செலுத்த வில்லை.

வருஷம் முடியப்போகிறது. 1-3-1942 தேதிக்குள் சந்தாவை
செலுத்தும்படி எல்லா பாக்கியுள்ள பஞ்சாயத்துகளுக்கும் விண்ணப்பித்துக்
கொள்ளுகிறோம்.

The Village Panchayat Journal.

VOL. IV]

JANUARY, 1942.

[No. 10.]

The Editorial Committee do not hold themselves responsible for views expressed by contributors. Contributors are requested to write legibly and on one side of the paper. Manuscripts will not be returned unless stamps are sent to cover postage. Matter intended for the issue of any particular month should reach the Committee before the 15th of the previous month.

Department of Agriculture—Kindly Demonstrate Please.

In our last issue we published a small note about preparing ghee better. It was an extract from the 'Indian Farming' and it related to the result of practical research. We know it is not enough that such publication takes place. With the amazing illiteracy amongst our rural population, practical demonstration of these results of Research becomes essential for its spread amongst our population. We desire to draw the attention of our Agricultural Department to this matter and request that steps be taken forthwith to ask its demonstrators not only to broadcast the news of this improved method but also to demonstrate the same to the ryots in their respective areas. A gain of 8 per cent. in the output is not a small matter for our ryot and the method that brings it about deserves to be universally popularised.

Readers—Please Attend.

From time to time we have been publishing in these pages very important matters touching improvements in agriculture, health, industry etc. of our villages, not to speak of matters relating to Panchayats which is our special concern. To make practical application of matters published to life in our villages possible it is necessary that our readers should assist us by telling us and, through us, their brother villagers all over South India their own experiences in these matters. As an instance, we may cite our small paragraph about improved ghee-making in the last issue. If friends who try the method therein adumbrated send us the results of their own experiences in the matter, that would be most helpful. We therefore request our readers to be alert and communicate to us whatever they feel as important in their experience in regard to all the rural subjects. Actual experiences briefly put are more valuable than long essays or dissertations. So, we hope our readers will

take advantage of this offer we make to publish experiences and assist us in serving their cause better.

Panchayats and Agricultural Planning.

The United States of America has long been endeavouring to introduce planned agricultural economy. One of the items that that country has vigorously pursued is the combing out of uneconomic farms. With this as one of the objectives County Land use Planning Committees have been set up all over. Upto July 1940 forty six states had set up 1540 such Committees. Montana is one of the Northern States bordering on Canada. It has suffered particularly severely from soil erosion. An American Journal called The 'New Republic' describes how in Tonton country of that state 20,000 acres of low-grade plough land has been returned to grass. That the willing consent of the people concerned was there is unquestionably true. But this movement was rendered easy by judicious state action. One statutory authority agreed to charge a lower rental for such acreage under its control if the tenant would reseed it; another agreed to advance no loans to farmers who wanted to cultivate their holdings instead of putting it to grass; County officials undertook to discourage the farming of lowgrade land by increasing the tax on them; at the same time educational propaganda was launched to induce farmers to put their land to proper use.

In addition to this type of action the County Land use Planning Committee classifies the resources of the county, decides what land is fully suitable for cultivation, what should be farmed only with specified precautions, what should be used for grazing or returned to forest. It determines the size and characteristics of the minimum farm limit that will provide an adequate living, adequate by local standards. It analyses problems of tenancy, of transportation, of recreation. Planning Committees have organised soil conservation, worked out marketing schemes, launched programmes for voluntary change in farming technique. The movement has brought Government Agencies into contact with one another and with the local knowledge and view point of farmers and the farmers in turn are learning to understand the official mind.

We in this country have been familiar with a great deal of this language of Agricultural Planning. However as the "Hindu" which has, in one of its recent editorials drawn attention to this subject, rightly observes the farmer is mostly out of it, though there have been attempts made (1) through Co-operative channels in certain areas to interest the ryots in some matters of planning as also

(2) through Agricultural Associations spasmodically formed as in our province. With special reference to restrictions in regard to money crops like cotton and groundnut and regulations that pertain to them the primary producer has no place even in so-called consultations, the Millowners and exporters figuring as his representatives in the eye of the Government. It is high time that our country, more especially our Government, understood that a democratic approach, as in America, is necessary in this matter if Agricultural planning should be real. We do not need to go in search of newformed institutions. As was pointed out in these pages in an earlier issue the Village Panchayat is the one organisation that can be the channel for this endeavour as for every other endeavour for the good of our Agricultural populations. The Joint Committees of Panchayats universally established will easily take the place of the County Land use Planning Committees of America provided that the departments of Government co-operate with one another and co-operate with the Panchayats as the statutory bodies are reported to have done in the state of Montana. We have so often called for this co-operation in our pages. We hope the powerful advocacy of the "Hindu" that our regenerated Village Panchayats should attain to this status will have its influence in inducing our Government to frame such a new Act for the Panchayats as would ensure it to them and help them to lay down the necessary planned economy for the village founding it on the basis of the Co-operative Society as its own financial counterpart.

Health Leagues.

There is an officer in the Government of India known as the Public Health Commissioner. He issues an Annual Report on the Health work done on an All India scale. In the report for 1940 he has recorded the work of Health Units. A summary of that record we give elsewhere. One point in it deserves special notice. It appears that in the United Provinces Health Leagues did very good work. The entire population of the village constitutes the League membership. A committee of (1) a Chairman (2) a Secretary and (3) three or more members is formed. A member of The Health Unit staff attends this Committee meeting monthly and gives technical advice. A programme of work is drawn up for the year including clean up days by sweeping and removing cattle to the borders of the village, vaccination against small-pox and other diseases, putting ventilators and windows in homes, digging borehole sinking pits and borehole latrines, collecting vital statistics etc. and item after item is attended to in the order settled. The meeting of villagers is free to make suggestions or discuss proposals.

It has to be noted that these Health Leagues worked in villages that were grouped together under Health Units constituted in areas with a population of 40,000 and assisted by the Rockefeller foundation. Health Leagues in villages as such are not under consideration here. But it is possible to draw some useful lesson from this experience for our Panchayat villages. If and when our Government sanctions the universal creation of Joint Committees of our Panchayats these Joint Committees may well function as the units for the purpose of health as for other purposes. The Village Panchayats may be local committees and the village population the Health League membership and the work of Health and Sanitation may well be carried on on the lines of the successful units of the United Provinces until such time as Joint Committees are formed. Step must be taken to hasten their advent at and when members of their staff are available. The Inspector of Local Boards may choose such individual Panchayats as have the necessary facilities and instruct that such Panchayats may definitely lay down annual programmes of health and carry them out in order. He may also address the Health Department and get them to send their Local Health Staff to attend the meetings of Panchayats to give them technical advice. We hope this suggestion will receive due consideration.

கிராமப் பஞ்சாயத்து பத்திரிகை.

Vol. 4

ஜனவரி, 1942.

No. 10

கீருபர்கள் எழுதும் அபிப்பிராயங்களுக்கு எடிட்டோரியல் கமிட்டி ஜவாப் தாரி ஆகிறதில்லை. இந்தப்பத்திரிகைக்கு எழுதுகிறவர்கள் தெளிவாக காகிதத்தில் ஒரே பக்கம் எழுத வேண்டியது. தபாற்செலவுக்கு வேண்டிய ஸ்டாம்புகள் அனுப்பினாலன்றிக் கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் திருப்பியனுப்பமுடியாது. எந்த மாதத்தின் சஞ்சிகைக்காக வியாஸம் அனுப்பப்படுகிறதோ அதற்கு முன்மாதத்தில் 15-ந் தேதிக்குள்ளாக அனுப்பவேண்டும்.

தலையங்கம்.

விவசாய இலாகா : தயவுசெய்து விளம்பரப்படுத்தவும்.

சென்ற இதழில் நெய் நன்றாக தயாரிப்பதைப்பற்றி ஒரு சிறிய குறிப்பு பிரசுரித்திருந்தோம். அது 'இன்டியன் பார்மிங் (Indian Farming)' என்ற பத்திரிகையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. அது நேர்முகமாக ஆராய் ச்சிசெய்து எழுதப்பட்டது. அதை பிரசுரித்தால் மாத்திரம் போதாது என்று எங்களுக்குத் தெரியும். ஜனங்களுக்குள் இந்த முறை பரவ நேர் முகமாக அவர்களுக்கு இந்த வகைகளை செய்து காண்பித்தல் மிக அவசியம். ஏனெனில் ஜனங்களில் பெரும்பாலோர் எழுத்து வாசனை தெரியாதவர்கள். நம்முடைய விவசாய இலாகாவுக்கு இந்த விஷயமாக நாம் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுவது என்னவென்றால், அந்த அந்த இடங்களிலுள்ள குடியானவர்களுக்கு இந்த புதுமுறையைப்பற்றி விளம்பரப் படுத்துவதோடல்லாமல், அந்த முறைகளை செய்தும் காண்பிக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். 8 சத வீசிடம் அதிகம் கிடைத்தால் நம் குடிகளுக்கு அலகூதியமான லாபமாகாது. அது பற்றி அப்படி செய்யும் வழியை நன்றாக பிரபலப் படுத்துவது போற்றத்தக்கது.

வாசகர்கள் கவனிக்கவும்.

அடிக்கடி நாம் இந்த பத்திரிகையில், எங்கள் முக்ய கருத்தான பஞ்சாயத்துகளைப் பற்றிய விஷயங்களுடே, கிராமங்களுக்குத் தேவை

யான விவசாய, ஆரோக்ய, தொழிற்சாலைகள் அபிவிருத்தி சம்பந்தமான முக்கிய கட்டுரைகளையும் பிரசுரித்துக்கொண்டு வருகிறோம். இது விஷயமாக நம் வாசகர்கள், எங்கள் மூலமாக தென்னிந்தியாவிலுள்ள எல்லா கிராம குடிகளுக்கும் உதவும்படி, பல துறைகளில் தங்கள் தங்கள் அனுபவங்களை எங்களுக்கு தெரியப்படுத்தி சகாயம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். உதாரணமாக, சென்ற இதழில் வெளியான, புது முறையில் நெய் தயாரிப்பதைப் பற்றிய சிறிய கட்டுரையை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த முறையை பின்பற்றி நண்பர்கள் செய்த முயற்சியும் அதன் பலனைப் பற்றியும் எங்களுக்குத் தெரிவித்தால், ரொம்பவும் உபயோகமாக இருக்கும். ஆகையால் நாம் நம் வாசகர்களை கிராம ஜனங்களுக்கு உபயோகப்படும் எல்லா விஷயங்களைப்பற்றியும் கண் காணிப்பாக இருந்து, தங்களுடைய நூதனமான அனுபவங்களை விளக்கி எங்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். எழுத்தில் இருக்கும் பெரிய வியாசத்தை விட, நேர் அனுபவங்களை சுருக்கமாக சொல்லுவது ரொம்பவும் விசேஷமல்லவா. ஆகையால் வாசகர்கள் இது விஷயமாக எங்களுடன் ஒத்துழைத்து, இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை பயன் படுத்திக்கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

பஞ்சாயத்தும், விவசாய ஏற்பாடு கிட்டமும்.

அமெரிக்கா தேசத்தில் விவசாய முறை ஏற்பாடு திட்டங்களை அமுலுக்குக்கொண்டுவர ரொம்ப நாளாக முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. லாபமற்ற பயிர் நிலங்களை ஒதுக்குவதைப் பற்றி மிகமும்மரமாக வேலை செய்யப்படுகிறது. இந்த நோக்கத்துடன் தேச நில உபயோக திட்ட கமிட்டி ஒன்று எல்லா விடங்களிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1940 வருஷம் ஜூலை வரையில், 46 மாகாணங்களில் 1540 கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மான்டனா என்பது வடக்கில் கான்டா தேசத்திற்கு பக்கத்திலுள்ள ஒரு மாகாணம். அது நிலம் பட்டுப்போகும் சேதத்தினால் அதிக நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறது. 'நியூ ரிபப்ளிக்' (New Republic) என்னும் அமெரிக்க பத்திரிகை ஒன்றில், டென்டான் என்னும் மகாணத்தில் 20,000 ஏக்கர், மட்டமான உழவு நிலங்கள் மறுபடியும் புல் நிலங்களாக மாற்றப்பட்டதைப்பற்றி விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனங்களின் பூரண சம்மதி இதற்கு இருந்தது என்பது வாஸ்தவம். ஆனால் இந்த முயற்சி கவர்மெண்டாருடைய புத்திசாலித்தன முயற்சியால், சுலபமாயிற்று. ஒரு ஸ்தல ஸ்தாபனம் மறு விதை விதைக்கும் தன் எல்லைக்குள்ளடங்கிய நிலங்களின் குடிகளுக்கு, வரி விஷயத்தில் சலுகை காண்பிப்பதாக ஒப்புக் கொண்டது. மற்றொன்று, புற்கள் வளர்ப்பதைத்தவிர மற்ற விதமான சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு, கடன் கொடுக்க மறுத்தது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் மட்ட ரகமான நிலங்கள் பயிர்செய்யப் படுவதை குறைக்க, அவைகளின் வரியை அதிகரிப்பதாக திட்டம் செய்தார்கள். அதோடு

குடிகளை நிலங்களில் சரியான சாகுபடி செய்யும்படிக்கு போதனா பிரசாரங்கள் செய்யப்பட்டன.

இது தவிர, அந்த தேச நில உபயோக திட்ட கமிட்டியானது, தேசத்தின் வருமான முள்ள ஆதாரங்களை பாகு படுத்தி, எவை சாகுபடி செய்ய முற்றிலும் ஏற்றவை, எவை எந்த ஜாக்கிரதைகளோடு சாகுபடி செய்யப்பட வேண்டும், மேய்ப்பு நிலங்கள் எவை, எவை காட்டு பயிர்கள் என்ற திட்டங்களை தீர்ப்பானிக்கிறது. அந்தந்த இடங்களின் கோட்டுப்பாடுகளின்படி சௌகரியமான வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு மிக்க அவசியமான நிலங்களின் விவீரணம், தாம் இவைகளின் திட்டத்தை குறிக்கிறது. குத்தகை ஏற்பாடுகள், போக்கு வரத்து சாதனங்கள், விளையாட்டு வேடிக்கை விஷயங்கள் இவைகளைப் பற்றி ஆலோசிக்கிறது. திட்டக் கமிட்டிகள், பூமி பாதுகாப்பு முறைகள், வர்த்தக ஏற்பாடுகள், சாகுபடி விஷயங்களில் புது முறைகளை குடிகளாகவே கைப்பிடித்தல், இவைகளைக் குறித்து அபிவிருத்திகள் நிறைவேற்றியிருக்கின்றன. இந்த இயக்கத்தினால் கவர்மெண்டு உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சந்திக்கவும், குடிகளின் யோசனைகளும், மற்ற விவரங்களும் தெரிந்துக் கொள்ளவும் முடிந்தது. குடியானவர்களும் கவர்மெண்டார் மனப்போக்கை அறிந்துக் கொள்ள தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

நாம் இந்த தேசத்தில் இம்மாதிரி விவசாய திட்டங்களைப் பற்றி அதிகமாக கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் 'ஹிந்து' பத்திரிகையின் சமீப தலையங்கத்தில் இது விஷயமாகக் கண்டிருப்பது போல், அவைகளில் விவசாயிகள் அநேகமாக கலந்துக் கொள்ளுவதில்லை.

இதற்காக (1) சில பிரதேசங்களின் கோவாபரேடிவ் ஸ்தாபனங்கள் குடிகளின் கவனத்தை சில திட்டங்களில் செலுத்த பிரயத்தனப்படுவது; (2) நம் மாகாணத்தில் சில விடங்களில் கிளம்பியிருக்கும் விவசாய சங்கங்கள் முயற்சி செய்வது எல்லாம் அதிக பயன் படவில்லை. முக்கியமாக பணம் கொடுக்கும் பயிர்கள், அதாவது, பருத்தி, கடலைக் காய், இவைகளின் கட்டுப்பாடுகள் விஷயமாகவும், சீர்திருத்தங்கள் விஷயமாகவும் பயிர் செய்பவனுக்கு யாதொரு சம்பந்தமும் கவர்மெண்டாருடன் கிடைப்பதில்லை. மில் முதலாளிகளும், ஏற்றுமதி வர்த்தகர்களும் தான் அவனுடைய பிரதிரிதியாக கவர்மெண்டார் கண்களில் படுகிறார்கள். அமெரிக்காவில் போல் நம் தேசத்திலும், மிக முக்கியமாக, நம் கவர்மெண்டார் மனதிலும், விவசாய திட்டங்கள் நன்மை அளிக்க வேண்டுமானால், ஜனநாயக முறை அனுசரித்து தான் செய்ய வேண்டும் என்ற உண்மை பதிய வேண்டும். அதற்காக நாம் புதிய ஸ்தாபனங்களைத் தேடிக் கொண்டு போக வேண்டிய அவசியமில்லை. இப்பத்திரிகை பழைய இதழ்களில் கண்டிருப்பது போல், கிராம பஞ்சாயத்துதான் கிராம ஜனங்களின் சகல நன்மைகளைத் தரும் எல்லா முயற்சிகளுக்கும் பலனளிக்கும்படி செய்யக் கூடிய ஒரே ஏற்ற ஸ்தாபனம். எல்லா விடங்களிலும் பஞ்சாயத்து கூட்டுக்

கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தினால் அவை அமெரிக்காவின் தேச நில உபயோக திட்ட கமிட்டிகளின் ஸ்தானத்தை சுலபமாக வகித்து, வேலை செய்யும். ஆனால் மான்டானாவில் போல் கவர்மெண்டு இலாகா ஒன்றோடொன்றும், பஞ்சாயத்துகளுடனும் ஒன்று பட்டு வேலை செய்ய வேண்டும். இந்த ஒற்றுமை உழைப்பை நாம் அடிக்கடி இந்த பக்கங்களில் அழைத்திருக்கிறோம். நம் சீர்திருந்த கிராம பஞ்சாயத்துகள் இந்த அந்தஸ்தை அடைய வேண்டும் என்று 'ஹிந்து' பத்திரிகை வலுவாக வற்புறுத்தியிருப்பது கவர்மெண்டாரை அதற்கு வேண்டிய சட்டங்களைச் செய்ய தூண்டதல் செய்யும் என்று நம்புகிறோம். கிராம விளைவுகள் விஷயமாக தகுந்த திட்டங்கள் வகுத்து, கோவாபரேடிச் சங்கங்கள் ஆதார மூலமாக பணசகாய மடைந்து, நன்மைகளை செய்ய இது ரொம்பவும் பயனளிக்கும்.

தேச ஆரோக்கிய சங்கங்கள்

இந்தியா கவர்மெண்டில் பொது ஜன ஆரோக்கிய கமிஷனர் (Public Health Commissioner) என்ற ஒரு உத்தியோகஸ்தர் இருக்கிறார். இவர் இந்தியா முழுதிலும் செய்யப்பட்ட வேலைகளைக் குறித்து ஒரு வருடாந்திர அறிக்கை வெளியிடுகிறார். 1940 வருஷத்திய அறிக்கையில் ஆரோக்கிய யூனிட்கள் (Units) செய்த வேலைகளைப்பற்றி குறித்திருக்கிறார். அதன் சாரம்சத்தை வேறு இடத்தில் காணலாம். அதில் ஒரு விஷயத்தை நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். ஐக்கிய மாகாணத்தில் ஆரோக்கிய யூனிட்கள் அருமையான வேலைகள் செய்ததாகத் தெரிகிறது. அங்கே சங்கத்தில் கிராம ஜனங்கள் சகலரும் அங்கத்தினர்கள். (1) ஒரு அக்கிராசனர்; (2) ஒரு காரியதரிசி; (3) மூன்று அல்லது நான்கு அங்கத்தினர்கள். கொண்ட ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப்படுகிறது. ஆரோக்கிய யூனிட்டின் உத்தியோகஸ்தர் ஒருவர் அந்த கமிட்டியின் ஒவ்வொரு மாத கூட்டத்திற்கும் ஆஜராகி அந்த வேலை சம்பந்தமான உபதேசங்களை சொல்லுகிறார். ஒரு வருஷ வேலை திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, அதாவது, பெறுக்கி சுத்தம் செய்தல், கிராம கால் நடைகளை கிராம எல்லைக்கு அப்புறப்படுத்தி கிராமத்தைச் சுத்தம் செய்யும் நாட்கள், வைசூரி, இதர வியாதிகளைத் தடுக்க அம்மை குத்துதல், வீடுகளுக்கு ஜன்னல்களும், காற்று போக்கி கதவுகளும் போடுதல், சுரங்க சாக்கடை பள்ளங்களும் (Borehole Sinking Pits) சுரங்க கக்கசுகளும் (Borehole Latrines) தோண்டுதல், கிராம முக்கிய கணக்கு விவரங்களை சேகரித்தல்—இந்த மாதிரி வேலைகள் உள்பட, ஒவ்வொரு இனமும் குறித்த வரிசைக் கிராமமாக கவனிக்கப்படுகிறது. கிராம கூட்டத்தில் எல்லோருக்கும் யோசனைகள் சொல்லவும், தீர்மானங்களை விவாதிக்கவும் உரிமை யுண்டு. ராக் பெல்லர் (Rock feller) தர்ம நிதியின் சகாயத்துடன் 40,000 ஜனத்தொகை கொண்ட பிரதேசங்களிலுள்ள ஆரோக்கிய யூனிட்களுக்கு உட்பட்ட கிராம ஆரோக்கிய சங்கங்கள் வேலை செய்தன என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இவ்விடத்தில் கிராமங்களின்

தேக ஆரோக்கிய சங்கங்களைப்பற்றி மாத்திரம் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் இதிலிருந்து நம் கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கு சில அனுகூலமான அனுபவங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். எப்போது நம் கவர்மெண்டார் எல்லா விடங்களிலும் பஞ்சாயத்துகளின் கூட்டு கமிட்டிகளை ஸ்தாபிக்க இணங்கு, கிராமங்களோ, அப்போது அந்த கூட்டுக் கமிட்டிகள், தேக ஆரோக்கியம் மற்ற இதர வேலைகளைச் செய்ய ஆரோக்கிய யூனிட்களின் ஸ்தானத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். கிராம பஞ்சாயத்தானது உள்ளூர் கமிட்டியாகவும், கிராம ஜனங்கள், ஆரோக்கிய சங்க அங்கத்தினர்களாகவும், கிராமத்தின் தேக ஆரோக்கிய சுகாதார வேலைகளை ஐக்கிய மாகாணத்தில் திருப்திகரமாக வேலை செய்யும் யூனிட்கள் போல் அமைத்து வேலை செய்யலாம். கூட்டுக் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தி, தேவையான தகுந்த சிப்பந்திகள் கிடைக்கும் வரையில்—அவைகளுக்காக துரிதமாக வேலை செய்ய வேண்டும்—ஸ்தல ஸ்தாபன இன்ஸ்பெக்டர், ஏற்ற செளகரியங்களை யுடைய தகுந்த பஞ்சாயத்துகளைப் பொறுக்கி அவைகளை ஆரோக்கிய சம்பந்தமான வருஷாந்திர திட்டம் போடச்சொல்லி அதன் வரிசை கிராமமாக வேலை செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்யலாம். அவர் ஆரோக்கிய இலாகாவுக்கு (Health Dept.) எழுதி, பஞ்சாயத்துகளின் கூட்டங்களுக்கு இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களை அனுப்பச் செய்து அவர்களின் யோசனைகளை தெரிவிக்கச் சொல்லலாம். இந்த நம் யோசனை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று நம்புகிறோம்.

காரியதரிசிகளின் ரிப்போர்ட்.

11-1-38 முதல் 1-2-42 வரை யூனியனின் வேலை.

1-2-42ல் முடியும் காலம் வரைக்கும் நமது யூனியன் செய்திருக்கும் வேலையைப்பற்றி யந்த அறிக்கையை சந்தோஷத்துடன் உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கிறோம். 1938ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 8, 9, 10 தேதிகளில் நடந்த பஞ்சாயத்து மகாநாட்டில் நிர்வாக சபையும், நிர்வாகக் கமிட்டியும் தேர்தெடுக்கப்பட்டன; மூன்று வருஷத்துக்கு அல்லது அவர்களுக்குப் பதிலாக-வேறு நிர்வாகஸ்தர்கள் தேர்தெடுக்கப்படுகிற பரியந்தம் இவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை வகிக்கலாமென்று அனுமதிக்கப்பட்டது. பிரதி வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 1ம் தேதி முதல் ஒரு வருஷம் என்பது கணக்கு. 1941ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்தில் மகாநாடு மீண்டும் நடைபெற வேண்டியிருந்தது. ஆனால் பஞ்சாயத்துகளைச் சீர்திருத்துவதற்கு ஒரு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறதென்று சர்க்கார் தெரிவித்தார்கள்; அது வெளி வருங்காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். இது பஞ்சாயத்துகளின் நிலைமையைப் பாதிக்கக்கூடிய விஷயமாகையால் அது வெளியாகும் வரைக்கும் மகாநாட்டை ஒத்திப்போடத் தீர்மானிக்கப்பட்டது; அது வெளியானதும் இன்னுமொரு மகாநாடு கூடவேண்டிய அவசியமில்லாமலிருக்கும் பொருட்டு இவ்வாறு தீர்மானிக்கப்பட்டது. 1938ம் வருஷத்து மகாநாட்டுக்குப் பிரதிநிதிகளை அனுப்பும் செலவைப் பஞ்சாயத்துகள் கொடுக்க அனுமதித்ததைப்போல் 1941ம்

வருஷத்து மகாநாட்டுக்கும் கொடுக்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று பொதுக்காரிய தரிசி சர்க்காருக்கு எழுதித் கேட்டுக்கொண்டார்; சென்ற ஜூன் மாதம் முடிவில் சர்க்கார் முடிவாக இந்த அனுமதிக்கொடுக்க மறுத்து விட்டனர். 1941ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் ஷே மசோதா வெளியாயிற்று.

கிராமப் பஞ்சாயத்துப் பத்திரிகை.

1938ம் வருஷத்திய மகாநாடு தெலுங்கிலும், தமிழிலும் பத்திரிகை நடத்த வேண்டுமென்று ஆசிரித்தப்படியால் கிர்வாகக் கமிட்டி ஷே இரண்டு பாவைகளிலும் ஒரு பத்திரிகை நடத்தி வருகிறது. முதல் இரண்டு வருஷங்களிலும் மகாநாட்டுக்குப் பிரதிநிதிகள் அனுப்பின எல்லாப் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் இது அனுப்பப்பட்டது; இதன் முகல் இரண்டு சஞ்சிகைகளும் இரமகாணத்திலுள்ள 7,000 பஞ்சாயத்துகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டது; இத்துடன் அவைகள் நமது யூனியனில் மெம்பர்களாகத் தவறக்கூடாதென்னும் விண்ணப்பமும் அனுப்பப்பட்டது; முதலாவது சஞ்சிகையில் மகாநாட்டின் நடவடிக்கைகள் அடங்கியிருந்தது. அப்போது ஸ்தலஸ்தாபன இன்ஸ்பெக்டராயிருந்த, திரு. டி. என். ஸ்ட்ராத்தி அவர்கள் இப்பத்திரிகைக்குப் பஞ்சாயத்துகள் ரூ. 2 வருடசந்தா கட்டலாமென்று அனுமதியளித்தார். மந்திரிகள், “டிபார்ட்மெண்ட்” (இலாகா)த் தலைவர்கள், எம். எல். ஏக்கல், எம். எல். சீக்கன், ஜில்லா போர்டுத் தலைவர்கள் எல்லோருக்கும் நமது பத்திரிகை இளமாக அனுப்பப்பட்டது; பஞ்சாயத்து விஷயங்களை அவர்கள் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதே யிதன் தாத்தியம்.

இரண்டாவது வருஷத்துச் சந்தாத் தொகைக்கு வி. பி. அனுப்பியபொழுது அநேக பஞ்சாயத்துகள் அவைகளைத் திருப்பிவிட்டன; எனவே, 3ம் வருஷத்திலிருந்து இந்தப் பஞ்சாயத்துகளுக்குப் பத்திரிகை அனுப்புவதை நிறுத்திவிட்டோம். புதிதாய் அமைந்த பஞ்சாயத்துகளுக்கு அனுப்பினோம்; அவற்றில் சில அங்கத்தினர்களாயின. பிறகு காக்ரீஸ் மந்திரிகள் இராஜிநாமாச் செய்தனர்; இராஜ்யபாரம் மே. த. கவர்னரவர்களதம் அவரது ஆலோசனையாளரதம் தலைமேல் இறங்கிற்று. சட்டசபை மெம்பர்கள், ஏறக்குறைய எல்லோரும், சிறைபுகளார்; ஆதலால் அவர்களுக்குப் பத்திரிகை அனுப்புவதை நிறுத்தினோம்; ஜில்லா போர்டுத் தலைவர்களுக்கு அனுப்புவதையும் நிறுத்திவிட்டோம். நான்காம் ஆண்டில் அங்கத்தினராயிருந்த பஞ்சாயத்துகளுக்கெல்லாம் அக்டோபர் மாதத்தில் வி. பி. அனுப்பினோம்; இவற்றில் 400 அதைத் திருப்பிவிட்டன; இவைகள் முதல் இரண்டு ஆண்டுகளிலும் சந்தாதாரராயிருந்தவைகளே; இவ்விஷயத்தை மீண்டும் நன்காலோசிக்க வேண்டுமென்று மறுபடியும் அவைகளுக்கு எழுதினோம்; அதற்கு அநேகர் பதிலே கொடுக்கவில்லை; ஒரு சிலரே சந்தா அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இன்று மொத்தம் சந்தாதாரர் தொகை தமிழில் 800, தெலுங்கில் 800. சந்தாதொகை மிகக்குறைவு; வருஷம் 2 ரூபாய்தான்; எவ்வளவு எனிய பஞ்சாயத்துக்கும் இது பெரிதல்ல; எனினும் அநேக பஞ்சாயத்துகள் இன்னும் சந்தாதாரராய்ச் சேர மனமில்லாமலிருக்கின்றன. இப்பத்திரிகை சர்க்காருக்குப் பஞ்சாயத்துகளின் குறைகளையும் சவுடங்களையும் எடுத்துக்கூறி அவைகளுக்கு உதவிசெய்யவும் அவற்றின் உரிமைகள், வல்லமை, உபயோகம் இவைகளைப் பெருக்கக் கிளர்ச்சி செய்யவும் எங்களால் நடத்தப்படுகிறது; மேலும், கிராமத்தின் நன்மைக்கான எல்லா விஷயங்களும் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன; ஆயுள்

விருத்தி, வேளாண்மை விருத்தி, (குடிசைக்) கைத்தொழில் வளர்ச்சி, கால் நடைகளுக்குச் சிகிச்சை, இவைபோன்ற சகல விஷயங்களையும் இதில் காணலாம்; கிராமங்களைப்பற்றிய சட்ட திட்டங்களையும் இதில் பிரசுரித்து வருகிறோம்; உதாரணமாகப் புதிய பஞ்சாயத்து மசோதாவின் தமிழ், தெலுங்கு மொழி பெயர்ப்புகள் சர்க்காரால் வெளியிடப்படுவதற்கு வெகு நாளைக்கு முன்னதாகவே நாங்கள் அவைகளைப் பிரசுரித்ததின் பயனாக அநேக பஞ்சாயத்துகள் அதின் விஷயத்தைத் தெரிந்துக்கொள்ள முடிந்தது. இத்தியாதி காரணங்களை யெல்லாம் கருதி ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் சந்தாதாரராய்ச் சேர்ந்து அதின் மூலம் நமது யூனியனில் மெம்பராகி நமது இயக்கத்தைப் பலப்படுத்திப் பலனடையுமாறு செய்யவேண்டியதைத் தன் கடமைகளில் ஒன்றாக மேற்கொள்ளும்படி அதற்கு அருகாமையிலுள்ள சந்தாதார பஞ்சாயத்துகளை யெல்லாம் நாங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

பிரகாரம்.

வருஷா வருஷம் வரவுச் செலவுத் திட்டத்தில் பிரசாரத்துக்கென ஒரு தொகையை நிர்வாகசபை ஒதுக்கி வைத்து வருகிறது. ஆனால் முதல் 3 வருஷங்களிலும் காரியபரிசீலனாவது, பிற நிர்வாக சபை மெம்பர்களாவது, சுற்றுப்பிரயாணமும் பிரசாரமுஞ் செய்ய முடியாமல் போயிற்று; கடிதங்கள், விண்ணப்பங்கள் முதலியவை மூலமாய்க் கொஞ்சம் பிரசார வேலை செய்யப்பட்டது பஞ்சாயத்து மசோதா வெளியானபின் நமது பொதுக்காரியதரிசி, திரு. விய்யண்ணு அவர்கள், மூன்று ஜில்லாப் பஞ்சாயத்து மகாநாடுகளுக்குச் சென்றிருந்தார்; நமது உபதலைவர் திரு. என். சத்யநாராயண அவர்கள், ஒரு மகாநாட்டுக்குப் போயிருந்தார்; திரு. எம். டி. தியாகராஜப் பிள்ளை ஒரு மகாநாட்டில் ஆஜராயிருந்தார்; 1940ல் மேற்குக் கோதாவரி ஜில்லாவில் நடந்த ஒரு மகாநாட்டிற்குத் திரு. ஹரிசர்வோத் தமராவ் போயிருந்தார்; அப்பொழுது அவ்விடங்களில் பிரசாரஞ் செய்து புது மெம்பர்களைச் சேர்க்க, இச்சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

சர்க்காருக்கு நிறுபங்கள்.

கூட்டுக்கமிட்டிகளின் அவசியம், குமாஸ்தாக்கள் நியமனம், குடி மான்யங்களைப் புதுப்பித்தல் முதலிய விஷயங்களைப்பற்றிச் சர்க்காருக்குப் பஞ்சாயத்துகளின் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்க கிருபங்களும் யாதாஸ்துகளும் அனுப்பப்பட்டன.

நிர்வாக சபை, நிர்வாகக் கமிட்டிக் கூட்டங்கள்.

நிர்வாக சபை மூன்று தடவையும் நிர்வாகக்கமிட்டி 8 தடவையும் கூடின. ஒருகூட்டத்திலாவது எல்லா மெம்பர்களும் பிரசன்னமா யிருக்கவில்லை; நிர்வாகச் சபை மெம்பர்கள் இது விஷயத்தில் அதிக சிரஸ்தையா யிருந்தனர். தேர்தலின் போது ஊக்கமும் உற்சாகமும் காட்டிய அங்கத்தினர்கள் கூட்டங்களுக்கு வராமலிருந்தது மிக வருந்தத்தக்கது; நமக்கு இது உற்சாகமளிக்கவில்லை. இனிமேலாவது நிர்வாக சபை மெம்பர்கள் யூனியன் விஷயத்தில் அக்கறையுடையவர்களாய்ச் செலவுத் தொந்தரவுகளைப் பாராமல் கூட்டங்களுக்குத் தவறாமல் விஜயஞ்செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

பொருள் நிலைமை.

இதுவரைக்கும் யூனியன் வரவு செலவுக் கணக்குகள் வருஷ மொருமுறை ஆடிட் (பரிசோதனை) செய்யப்பட்டு ஆடிட்டரின் வாக்குமூலம் பத்திரிகையில் பிரசு

ரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மகாநாட்டின் மூலம் நமக்குக்கிடைத்த தொகை சற்றுப் பெரிதுதான் ; இதைப்பத்திரிகைக்காகவும் பிரசாரத்துக்காகவும் மூன்று வருஷக் காலத்துக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாமென்று நிர்வாகசபை அனுமதியளித்தது ; ஆகிலும் முதல் இரண்டு வருஷங்களிலும் இவ்விஷயங்களுக்காக இத்தொகையைத் தொடவேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை ; ஆனால் மூன்றாவது ஆண்டில் இந்த அவசியம் நேர்ந்தது ; ஏனெனில், 400 பஞ்சாயத்துகள் விபியைத் திருப்பிவிட்டதின் பயனாக மொத்த வரவில் ரூபாய் 1700 குறைந்துபோயிற்று ; ஒரு வருஷத்துக்குப் பிறகு இன்னும் 250 பஞ்சாயத்துகள் அப்படிச் செய்யவே இன்னும் ரூபாய் 600 குறைந்தது ; இதைப்பற்றிக்கடித்துக்கு மேல்கடிதம் எழுதியும் இப்பஞ்சாயத்துகள் அதைக்கவனிக்காமையினால் இதை வராத நிலுவையினத்தில் (write off) எழுதிவிடும்படி ஆடிட்டர் யோசனை கூறினார் ; அதன் மேல்தான் ஷே தொகையிலிருந்து செலவு செய்யத் தொடங்கினோம். அப்பொழுதும் நமது பொருள் நிலை 1-2-1942ல் எவ்வாறிருந்த தென்றால், எல்லாச்செலவுகளும் போக ரூபாய் 2000 கையிருப்பு இருந்தது ; இத்துடன் ரூபாய் 800 சந்தாப்பாக்கி வரவேண்டியிருந்தது ; 2 மாதங்களில் அச்சு ஆபீஸ், தபால் செலவுகள் மொத்தம் ரூபாய் 600 செலவு, மகாநாட்டுக்கு விஜயஞ் செய்திருந்த 3,500 பஞ்சாயத்துகளாவது தவறாமல் ஒழுங்காகச் சந்தா செலுத்தி வந்திருக்கும் பகூத்தில் இதைவிட மிகவும் திருப்திகரமான கணக்கு ஒப்புவிக்க எங்களுக்குச் சாத்தியமாயிருந்திருக்கும். காகித விலை மும்மடங்காயிருக்கிறது. நமது பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரங்கள் மூலமாகவும் சிறிது வரவு வந்தது ; ஆனால் 3-ம் ஆண்டில் இதுவும் குன்றிவிட்டது. 2 ரூபாய் சந்தா மிச்சுக்குறைவு. பத்திரிகையை மின்னும் பெரிதாக்கி இன்னுமேனே உபயோகமான விஷயங்களைப் பிரசுரிக்கவேண்டியிருக்கிறது ; இப்பொழுது எத்தனையோ பிரயோஜனமுள்ள விஷயங்களை இடமில்லாமையால் விட்டு விடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் சந்தாவை ரூபாய் 3 ஆக்க அனுமதியளிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் ; இந்தச் சிறு கூட்டிலே அங்கத்தினர்கள் பொருட் படுத்தலாகா தென்பது எங்கள் வேண்டுகோள்.

பஞ்சாயத்து மசோதா.

நிர்வாக கமிட்டியானது, ஸ்ரீ டி. ஏ. ராமலிங்கம் செட்டியார், ஸ்ரீ என். சத்தியநாராயண, ஸ்ரீ காதே லிங்கண்ண சென்ட், ஸ்ரீ பி. எஸ். குமாரசாமி ராஜா, ஸ்ரீ வி. விய்யன்னு இவர்களை பஞ்சாயத்து மசோதா விஷயமாய் ஒரு மனு தயாரிக்க ஏற்பாடு செய்தது. அநேக பஞ்சாயத்துக்கள் மசோதாவைக் குறித்து தங்கள் அபிப்பிராயங்களை தெரிவித்தன. ஒரு மனு தயாரிக்கப்பட்டு, டி. ஜி. ரூதர்பார்ட் துரை அவர்களுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. ரூதர்பார்டு அவர்களுடன் கமிட்டியானது மசோதாவைப்பற்றி 2 நாட்கள் விவாதித்தது. அவரும் நிதானமாகக் கேட்டு, மசோதாவின் முக்கிய அம்சங்களை விவாதித்தார். மசோதாவுக்கு செய்யவேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படும் என்று நம்புகிறோம். கமிட்டியின் மனு இந்த சஞ்சிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

ராஜினுமாக்கள்.

தேச அசௌக்கிய காரணமாக கனம் ஸ்ரீ ராமதாஸ் பந்துலகாரு பிரசிடெண்டு பதவியையும், போர்டிலிருந்தும் ராஜினுமா செய்தார். நிர்வாக கமிட்டி அவரின் சேவையைக் குறித்து புகழ்ந்து ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. கோவாபரேஷன் வேலைகள் அதிக மிருத்ததால், நம் உப-தலைவர், ஸ்ரீ டி. ஏ. ராம

லிங்கம் செட்டியார் அவர்களும் ராஜிமாச் செய்தார். ஆனால் நம் விஷயத்தில் அவருக்கு கிரத்தை குறையவில்லை. அவர்தான் டி. ஜி. ருதர்போர்ட் அவர்களை பேட்டி கண்டது துது கோஷ்டிக்குத் தலைவர். ஸ்ரீ பி. எஸ். குமாரசாமி ராஜா அவர்கள் நிர்வாக கமிட்டியால் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

முடிவு.

அநேகமாகப் பஞ்சாயத்து மசோதா சட்டமாகிவிடும்போலிருக்கிறது. நமது யூனியன் இதைப் பலமாகக்கண்டித்துச் சர்க்காருக்கு யாதாஸ்து அனுப்பியிருக்கிறது. இதற்கு நாட்டின் வகோபித்த எதிர்ப்பைச் சர்க்காருக்கு நன்றாய் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறது. தனராத, பலத்த கிளர்ச்சி செய்தாலொழிய மற்றப்படிப் பஞ்சாயத்துகளின் பல உரிமைகளை நாம் பாதுகாக்க முடியாது; நமது பிரதிநிதிகள் சட்டசபையைப் பகிஷ்காரஞ் செய்கிருக்கும் இந்நாளில் இது இன்னும் எவ்வளவோ அவசியமாயிருக்கிறது. யூனியனின் பலம் அதன் அங்கத்தினர்களின் தொகையையும் ஆதரவையும் பொறுத்தது. ஆகையால் நமது யூனியனைப் பலப்படுத்த முயலுவோமாக. அப்படிச் செய்தால் தான் நமது அபிப்பிராயங்களைச் சர்க்காரும் பிறரும் கவனிப்பார்கள்; இல்லாவிட்டால் ஒருவரும் நம்மைச் சட்டை செய்யமாட்டார்கள். ஆகையால் இப்போது மெம்பராயிருக்கும் ஒவ்வொருவரும் மூன்று புதிய அங்கத்தினர்களையாவது இதில் சேரும்படி செய்யப் பிரதிக்கை செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகிறோம்; பொதுவாகப் பஞ்சாயத்துகள் கிரம்பமோசமான நிலைமையிலிருப்பதாகச் சர்க்கார் கூறுகிறார்கள்; சில பஞ்சாயத்துகள் அப்படித்தானிருக்கின்றன வென்பதில் ஐயமில்லை; ஆனால் நல்ல பஞ்சாயத்துகள் தர்ப்பலமான நிலைமையிலுள்ள பஞ்சாயத்துகளுக்கு உதவி செய்து அவைகளை நல்வழிக்குக்கொண்டுவரப் பிரயாசைப்படவேண்டும்; சர்க்கார் அவைகளின்பேல் ஏறவிடக்கூடாது. ஏனெனில் அவைகளைத் தொலைப்பதே அவைகளைச் “சீர்குறித்த” செய்யும் ஒரே வழி யென்பது சர்க்காரின் சித்தாந்தமாயிருந்து வருகிறது. ஜில்லாப் பஞ்சாயத்துச் சபைகள் கிறுவப்பட வேண்டும். இவைகள் தாம் பஞ்சாயத்துகளை ஒற்றுமைப்படுத்திப் பலப்படுத்த முடியும்; ஜில்லாப் பஞ்சாயத்துச் சபைகள் ஸ்தாபிக்கவும் மகாநாடுகளுக்குப் போகவரச் செலவு செய்யவும் சர்க்கார் அனுமதியை எதிர்பார்க்கலாகாது; அவ்வாறு அவைகள் எதிர் பார்க்கும்படியிருந்தால், தங்களுடைய ஸ்வாதீன அபிப்பிராயத்தை, தாராளமாயும், ஸ்வாதீனமாகவும் தெரிவிக்க முடியாது. பஞ்சாயத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள், கொஞ்சம் செலவு ஏற்பட்டாலும், கூட்டங்களுக்கு ஆஜராக தயங்கக்கூடாது.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராம பஞ்சாயத்தின் ஊழியர்கள்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், பஞ்சாயத்துகளின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானமான அபிப்பிராயம் ஒரு சாரருக்குண்டு. 1864-ம் வருஷத்திய கிராம செஸ் சட்டத்தின் காலம் வரையில் இப்படி இருந்ததாகத்தான் தெரிகிறது.

“கிராம செஸ் சட்டம் (1864-ம் ஆண்டு) ஜனங்கள் முன் காலங்களில் அனுபவித்து வந்த சுய ஆட்சி அடையாளங்களை யெல்லாம் கூட பிடுங்கிவிட்டது. அந்த வருஷத்திற்கு முன், கிராம சிப்பந்திகளான, கர்ணம், காபு முதலியவர்கள் கிராமத்தார்களால் பொருள் ரூபமாக சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். அனாதிகாலத் தொட்டு இதுதான் வழக்கமாக யிருந்தது. அது கிராமத்தார்களை ஒரே சமூகமாக ஐக்கியப்படுத்தி, கிராம சிப்பந்திகளின் மனதில் தாங்கள் கிராமத்தின் ஊழியர்கள் என்ற எண்ணத்தை உண்டுபண்ணி அதன் இஷ்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டது. ஏதோ காரணத்தால், அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய சம்பளம் சரியாக வசூலிக்க முடியாமலும், கஷ்டமாகியும் போய்விட்டது. ஜனங்களின் மனதில், இந்த கர்ணம் முதலிய சிப்பந்திகள் தங்களை ஜனங்களின் ஊழியர்களல்லாமல், கவர்மெண்டு சேவகர்கள் தான் என்று எண்ணிக்கொள்ளுவதாகவும் அதனால் கிராம வேலைகளை சரிவர செய்வதில்லை என்றும் உண்டான அபிப்பிராயம் இதற்கு ஒரு வித காரணம். இந்த சர்க்கார்ப்பத்தில் கிராம சேவகர்களுக்கு சேரவேண்டிய சம்பளத்தை சரிவர வசூலித்து கொடுக்க கவர்மெண்டார் இதில் தலையிட அவசியம் என்று கமதினார்கள். ஆனால் அதற்காக கவர்மெண்டார் அனுசரித்த வழிகள் பொது ஜனங்களின் நன்மையை பாதித்தன. பொருள் ரூபமாக கொடுத்த சம்பளம் நிறுத்தப்பட்டு, தீர்வையில் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு அணுவீதம். மேல் போகாமல், பணமாக வசூலிக்க சட்டம் செய்யப்பட்டது.

இந்த வரி, நிலத்தீர்வையுடன் கவர்மெண்டாரால் வசூலிக்கப்பட்டு, ஒரு நிதியாக சேர்க்கப்பட்டு, அதிலிருந்து கவர்மெண்டாருடன் சம்பந்தப்பட்ட கிராம.சிப்பந்திகளுடைய ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டது. அதாவது கிராம பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் இதனடியில் வந்தார்கள். கிராம ஜனங்கள் சம்பளம் கொடுப்பது போக, கவர்ன்மெண்டு அந்த ஸ்தானத்தை வகித்தது. ஆகையால் பொது ஜனங்களின் எல்லா கொடும்பும் அற்று விட்டது. அது முசல் அவர்கள் தங்களை கவர்ன்மெண்டாரின் பிரதிநிதி என்று பாலித்து, கிராமங்களின் சர்க்கார் அதிகாரிகள் என்று தங்களை நினைத்துக்கொண்டார்கள். கிராமத்தின் சிலவர்களுக்கும், கிராம ஜனங்களுக்கும் ஏற்பட்ட பற்றுசல் அறுபட்டது. சென்ற 50 வருஷங்களாக தென்படும் பொது ஜன துர்ச்சை நம் மாகாணத்தின் பல பாகங்களில் இசன் காரணமாக ஆரம்பித்தது. கஞ்சம் ஜில்லா கலெக்டர் இந்த அபாயத்தை அறிந்து, கவர்ன்மெண்டிற்கு இதைக் குறித்து ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதில் அவர் “ஒவ்வொரு கிராம குடியானவனுடைய நன்மைகளைக் கவனித்து, சிரத்தையுடன் உழைக்கும்படி கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை தூண்ட சிறந்த வழி, குடிகளிடமிருந்து அவர்கள் சம்பளத்தை எதிர் பார்க்கும்படி பழைய வழக்கப்படி செய்வது தான். கிராம ஸ்தாபனத்தில், முனிசிபல் ஸ்தாபனத்துக்கு அடிப்படையான அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது எளிய முனிசிபாலிடியின் பூர்ண சின்னங்களும் காணப்படுகின்றன. கிராம சிப்பந்திகள் கிராம சமூகத்தாரிடமும் கவர்மெண்டாரிடமும் சம்பள பெற்று வேலை செய்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். தற்போது போல கலப்பற்ற மத்திய கவர்மெண்டின் கடைசி சிப்பந்திகளாக இருக்கக் கூடாது” என்று எழுதி இருந்தார் (உள்ளூர் வரி விதிப்பு விவரம். வெங்கடரங்கய்யா, ஆந்திர சர்வ கலாசாலை. சீரீஸ் கெம். 1).

கிராம புனருத்தாரண குறிப்புகள்.

கிராம முன்னேற்றம்.

திருநெல்வேலியில் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும், உத்தியோக பற்றற்ற வர்களும் கூடின மகாநாட்டில் கிராம முன்னேற்றத்திற்கான இரண்டு முறைகள் தீர்மானிக்கப்பட்டன. ஒன்று கோவில்பட்டியில் ஒரு தகுந்த கிராமத்தில் பரீக்ஷித்துப் பார்க்கவும், மற்றொன்று, அதே தாலுகாவில் 6 கிராமங்களில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவும் ஏற்பாடாகியிருக்கிறது.

முதல் சீர்திருத்த முறையானது அகில விவசாய ஆராய்ச்சி சபையால் (Imperial Council of Agricultural Research) அனுப்பப் பட்டது. அதன் படி ஒரே மூச்சாக பல விவசாய அபிவிருத்தி முறைகளை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு தக்க கிராமத்தில் ஒரே தடவையாக பரிக்ஷித்துப் பார்பது. குடியானவர்களுக்கு அதனால் ஏற்படும் தற்போதைய செலவையும், சீர்திருத்த முறைகளை கையாளுவதால் ஏற்படும் அதிகப்படி செலவையும், இந்திய மத்திய பருத்தி கமிட்டியாரும் (Indian Central Cotton Committee) மாகாண சர்க்காரும் சமமாக பங்கிட்டு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது. இந்த முறை அங்கீகரிக்கப் பட்டு, கோவில்பட்டி தாலுகாவில் பருத்தி விளையும் ப்ரதேசங்களின் மத்தியிலுள்ள இடைசேவல் (Idaiseval) என்னும் கிராமம் தகுதியான கிராம மென்று தேர்ந்து எடுக்கப் பட்டது. விவசாய இலாகாவால் விளக்கப்பட்ட மற்ற முறையானது, ரெவினயூ இன்ஸ்பெக்டர்களைச் சேர்த்துடன் ஒரு தாலுகாவின் ஒவ்வொரு பிரகாவினுள்ள ஒரு கிராமத்தில், பிரசாரகர்கள் எல்லாருடைய ஐக்கிய ஊக்கத்தோடு வேலை செய்ய கோக்கம் கொண்டது. இந்த முறையும், சிற்சில மாறுதல்களுடன், கோவில்பட்டி தாலுக்காவில் அமுலுக்குக் கொண்டுவர அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

மகாநாடு அங்கீகரித்தது.

8 கிராமங்களில் 23,500 ரூபாய் செலவில் கடங்குகள் கட்டவேண்டுமென்ற டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ராரின் சிபார்சை மகாநாடு அங்கீகரித்தது. கவர்மெண்டாரை பாதி செலவை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டது.

கிராமங்களில் தேச ஆரோக்ய சங்கங்கள்.

பொது சுகாதார கமிஷனரின் (Public Health Commissioner) 1940 வருஷத்திய வருடாந்திர அறிக்கையில், மாகாண கவர்மெண்டார்கள் கிராமத்து ஜனங்கள் நன்மை விஷயமாக எடுத்துக் கொள்ளும் அதிக ஊக்கத்தை குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அநேக மாகாணங்களில் தேச ஆரோக்ய யூனிட்கள் (Units) மூலமாய் கிராம தேச ஆரோக்ய ஏற்பாடுகள், சுற்று கிராமங்களில் ஜலவசதிகள், மலிவான தம், திருப்திகரமான துமான மல ஜலங்களை அப்புறப் படுத்த ஏற்பாடுகள், ஆராய்ச்சிகள், முதலியவைகளைப் பற்றி கவனிக்கப் படுகின்றன.

தேச ஆரோக்ய யூனிட் (Unit) என்பது சுமார் 40,000 ஜனத்தொகை கொண்ட ஓர் ஊரில் கிராமங்களின் தேச ஆரோக்ய சேவை விரும்பத்திய யடைய வழிகளை ஆராய்ச்சி செய்ய ஏற்பட்ட ஸ்தாபனம். சாதாரணமாக, ஒரு வைத்திய உத்தியோகஸ்தர், அவருக்கு அடுத்தபடி ஒரு உதவி உத்தியோகஸ்தர், —இவர் பெண்பாலா யிருத்தல் நல்லது, —என்கு சுகாதார (Sanitary) இன்ஸ்பெக்டர்கள், என்கு சுகாதார பார்வையாளர்கள் (Visitors), எட்டு மருத்துவ பெண்கள், ஒரு குமாஸ்தா, தேவையான வேலையாட்கள் இவர்களே அதில் சிப்பந்திகள். கிராமங்களில் பரவியிருக்கும் தேச ஆரோக்ய சங்கங்கள் இந்த தேச ஆரோக்ய யூனிட்களால் (Units) உண்டான மகிழ்ச்சிக் குறிய அடையாளம்.

தேச ஆரோக்ய யூனிட்கள் 1940 வருஷத்தில் மதராஸ், பம்பாய், டில்லி, வங்காளம், ஐக்கிய மாகாணங்கள் இவைகளில் வேலைசெய்திருக்கின்றன. ராட் பெல்லர் தர்ம நிதி தாராளமாய் இவைகளுக்கு பண உதவி செய்திருப்பதோடு,

இந்தியாவில் உள்ள அவர்களுடைய தேர்ச்சிபெற்ற உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டு தகுந்த ஆலோசனையும் கொடுத்திருக்கிறது.

எல்லா கிராம ஜனங்களும் அந்த சங்கங்களின் அங்கத்தினர்கள். பொதுக் கூட்டங்களில், கிராமத்திலுள்ள எந்த அங்கத்தினருக்கும், யோசனைகள் கூறவும், விஷயங்களை விவாதிக்கவும் உரிமையுண்டு.

“சாதாரண வழக்கமென்னவென்றால், அக்கிராசனர், காரியதரிசி, மூன்று அல்லது நான்கு கிராமத்தினர்கள் கொண்ட ஒரு சிறிய கமிட்டி ஏற்படுத்தி, இது மாதம் ஒரு முறை கூடி, ஒரு நிகழ்ச்சி குறிப்பு (Minute) புஸ்தகத்தில், நடந்தவைகளை குறித்துக்கொள்ளும். அழைப்பின் பேரில் தேச ஆரோக்ய யூனிட்டின் ஒரு உத்தியோகஸ்தர் இந்த கூட்டத்திற்கு வந்து, கமிட்டிக்கு தன் தேர்ச்சியடைந்த ஆலோசனைகளை சொல்லுவார். இசைவு, கமிட்டியின் முதற் கூட்டங்களில் தாங்கள் நிறைவேற்றவேண்டிய காரியங்களின் அட்டவணையும், அதன் வரிசைக் கிராமமும் தயார் செய்யப்படுகிறது. தெருக்களை பெருக்கி, நால் நடைகளை கிராமத்தின் எல்லைக்கு கொண்டுபோய் சுத்தம் செய்ய ஒதுக்கப்பட்ட நாட்சள், வைகூரி மற்ற வியாதிகளுக்கு தற்காப்பாக அம்மை குத்துதல், வீடுகளில் ஜன்னல்கள், சிறு கதவுகள் போடுதல், சுரங்க துவார சாக்கடைகள், சுரங்க துவார (Bore-hole) கக்கசுகள் கட்டுதல், முக்கிய கணக்கு விகித ஜாப்தா தயார் செய்வது, இன்னும் கிராமத்திற்கு தேவையான காரியங்களை செய்வது முதலிய வேலைகள் இவ்வ் அடங்கியுள்ளன.” இக்கிய மாகாணத்திலுள்ள பர்ட்ப்கார் (Partabgarh) என்னும் ஊரில் மேற்படி சீர்திருத்தங்கள் விமர்சனாய் செய்யப்படுகின்றதைப்பற்றி குறிப்பிற் கப்பட்டிருக்கிறது.

முன் காலங்களில், பஞ்ச நிவாரண வேலையானது, பஞ்சத்தில் அடிபட்ட ஜனங்களுக்கு வேலை உண்டாக்கிக் கொடுத்து கூலி கொடுப்பார்கள். அப்போது ஆகார சத்து விஷயமாக அதிக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை.

சென்ற சில வருஷங்களாக பஞ்சாப் மாகாணத்து ஹிஸ்ஸார் ஜில்லா, ஆஜ்மீர் மெர்வாரா (Ajmer-Merwara) முசலிய ஊர்களின் பஞ்ச ப்ரதேசங்களில் தேச ஆரோக்ய இலாகா அதிகாரிகளும், (Health Authorities) பஞ்ச நிவாரண வேலை அதிகாரிகளும் ஒற்றுழைத்ததின் அனுகூலங்கள் தெளிவாக காணப்பட்டன. அசைவு, செலவு குறைவாகவும், அனுகூலங்கள் அதிகமாகவும் செய்ய முடிந்தது. முன் கிளம்பிய தானியங்கள், அமலா கொடுத்ததால், ஜனங்களின் ஆரோக்யம் அதிகமாயிற்று.

இதன் காரணமாக சத்தில்லாத ஆகாரத்தை உண்பதால் ஏற்படும் பல நோய்கள், தூக்க மின்மை முதலிய வியாதிகள் குறைந்தன. அறிக்கைபடி இவைகளின் சிலவு, ஒரு வாரத்திற்கு, ஒரு நபருக்கு ஒரு அணுவில் 10 லூ 1 பங்குதான் ஆயிற்று என்று குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் சுகாதார கமிஷனர் கிராம ஜனங்களுக்கு நிரந்தரமான நன்மையுடையதான, தொழிலாளர் வேலையைப்பற்றி சில யோசனைகள் சொல்லி யிருக்கிறார். ஜல வசதிகள் அதிகப்படுத்தல், போக்கு வரத்து சாலைகள் ஏற்படுத்தல், மரங்கள் நடுதல், மலேரியா நோய் உள்ள இடங்களில், அசை தடுக்க தகுந்த ஏற்பாடு செய்தல், கிராம சுகாதாரம், இன்னும் இது போன்ற மற்ற உபயோகமான துறைகளில் கிராமத்து ஜனங்கள் ஈடுபட்டு, நிரந்தரமான நன்மைகளையும், தேச ஆரோக்யமும் பொதுவாக அடையலாம். குழந்தைகளின் தேச ஆரோக்யத்தைப் பற்றி கவனம் செலுத்தவது மிகவும் முக்கியம். அடிக்கடி அவர்களை வைத்திய பரிசோதனை செய்து, காணப்படும் குறைகள் நீர்க்கப்படவேண்டும். ஆகார சத்து விஷயமாகவும் கவனிக்கப்படவேண்டும். நல்ல சுகாதார வழிகளில் அவர்கள் பழக்கப்படவேண்டும்.

மேல் நாடுகளிலுள்ள பல நகரங்களைப்போல், பள்ளிக்கூட வைத்திய வசதிகள் இந்த தேசத்தில் ஏற்பாடாகவில்லை. டில்லியில் பள்ளிச் சிறுவர்கள் தேச ஆரோக்யம் விஷயமாக செய்யப்படும் ஏற்பாடுகளைப்பற்றி கமிஷனர் யாதாஸ்தில் கண்டிருக்கிறது.

புது டில்லியில் நான்கு வருஷங்களாக அமுலிலிருக்கும் பள்ளிக்கூட வைத்திய வசதிகளின் காரணமாக, 1940-இல் பொதுவாக குழந்தைகளின் தேக நிலை நன்மையடைந்திருக்கிற தென்றும், மூன்று வருஷங்களாக செலுத்தின கவனம் நல்ல பலனை கொடுத்திருக்கிறது என்றும் டில்லி பிரதம சுகாதார அதிகாரி விளக்கியிருக்கிறார்.

முக்கியமாக குழந்தைகளிடம் காணப்பட்ட நோய்கள், பலமின்மை, பல் நோய், மந்தமான கண் பார்வை இவைகளே. அந்த வருஷத்தில் பல் நோய் காரணமாக 474 குழந்தைகளுக்கு பற்கள் எடுக்கப்பட்டன; 406 பேர்களுக்கு மீண்டும் போடப்பட்டன; 93 பேருக்கு நரம்பு தளர்ச்சிக்கு வைத்தியம்; 74 பேருக்கு அழுக்கு சுத்தம் செய்யப்பட்டது. இதர சில்லரை கோளாறுகளுக்கும் வைத்தியம் செய்யப்பட்டது. கண் பார்வை மட்டமான ஆண் குழந்தைகள் 259; பெண் குழந்தைகள் 244.

இது விஷயமாக தகுந்த ஆலோசனைகள் செய்யப்பட்டன.

விவசாய குறிப்புகள்.

எலுமிச்ச சாறு.

1. எலுமிச்ச சாறு பழுதாகாமல் ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் காப்பாற்ற சலபமான வழியை அறிப விரும்புவோர், கடப்பை ஜில்லா, கோடூரு பழ ஆராய்ச்சி சாலையின் உத்தியோகஸ்தருக்கு எழுதி தெரிந்துகொள்ளலாம்.

*

*

*

உப்பம், கருங்குந்தி பருத்தி.

2. திருநெல்வேலி, கோயம்பத்தூர் ஜில்லா பக்கங்களில், உப்பம் பருத்தி, கருங்குந்தி பருத்திகளை சேர்த்து உபயோகித்தால், கருங்குந்தியைக் காட்டிலும் விளைவு அதிகம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த தப்பான நம்பிக்கையைப் போக்க, சில பரிசோதனை குழுவின் நிலங்களில் செய்யப்பட்டன. அதன் முடிவு என்னவென்றால் இரண்டு வகை பருத்தியையும் கலப்பதால், கருங்குந்தி கிணியித்து, உப்பம் மாத்திரம் பசுமையாகவும், செழிப்பாகவும் இருப்பதாக தெரிகிறது. உப்பம் மட்ட ரகமானது. கருங்குந்தியே கலப்படமில்லாமல் தனியாக பயிர் செய்யப்பட்டால் லாபகாரமும் பருத்து மேன்மையானதாகவும் இருக்கும்.

இன்னொரு ஆதாரமற்ற அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், திருநெல்வேலியில் உற்பத்தியான கருங்குந்தி விதைகள், கோயம்பத்தூரில் உள்ளூர் விதைகளைவிட நன்றாக முளை கிளம்பி, செழிப்பாக கிளம்புகின்றன என்பது. இது விஷயமாக கோயம்பத்தூர் பருத்தி வளர்ச்சி சாலையில் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்ததில் உள்ளூர் விதைகளுக்கும், திருநெல்வேலி விதைகளுக்கும் ஒரு வித்தியாசமும் தென்படவில்லை.

*

*

கோளம், மாட்டுத்தீனி.

3. சில இடங்களில் குடியானவர்கள் சோளத்தை வெருவாக மாட்டின் தினிக்காக பயிரிடுகிறார்கள். அது பெரிய மஞ்சள் சோளம் எனப்படுவது. தினிக்கு தகுதியான சோளம் செழித்து பசுமையாக வளர்ந்து, இனிப்பான காய்கள் கொண்டவையாக இருந்தால்தான் மாடுகள் நன்றாக புசிக்கும். இதற்காக, கோயம்பத்தூரில் A. S. 3355 என்பதும், நந்தியாலில் N. 26/152 என்பதுமான இரண்டுவித ருசியான ரகங்கள் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளில் ருசி சத்து அதிகம். தேவையானவர்கள் அந்த அந்த தாலுக்கா விவசாய இலாகா அதிகாரியிடம் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளலாம்.

*

*

*

எள்ளு.

4. எண்ணெயிதை பாத்யேக உத்தியோகஸ்தரால் சமீபத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட புது ரகம் 5-1-89 என்னு திருப்திகரமாக இருக்கிறது. அது 85 நாளில்

செயித்து அடர்த்தியாக உண்டாகிறது. விதைகள் கருத்த சிவப்பு, கருப்பு முதலிய நிறம் உள்ளன. 100க்கு 50 விசிறம் எண்ணை உண்டு. நீர் பாய்ச்சல் பயிராகவும், பாய்ச்சாத பயிராகவும் செய்யலாம்.

*

*

*

பிரத்திரம் செடியின் சாகுபடி (Pyrethrum).

5. செடி, கொடிகளை பீடித்து, அவைகளை நாசம் செய்யும் பூச்சி, புழுக்கள், கொசுக்கள் முதலிய எல்லாவற்றையும் ஒழிக்க நல்ல மலிவான உபாயம், மேற் சொன்ன 'பிரத்திரம்' என்னும் ஜப்பானிய தேசத்து செடியின் பூவுப்பங்களும் இலைகளும் அந்த செடிகளை நம் தேசத்திலும் பயிர் செய்யலாம். அது பயிரிடும் முறை, உபயோகிக்கும் வழி முதலியவைகள் அறிய விரும்புவோர் விவசாய இலாகா வீற்றகு எழுதி விவரங்கள் தெரிந்துக் கொள்ளலாம்.

*

*

*

நிலங்களின் அரிப்பு. (Erosion)

6. நிலங்கள் பிரவாக ஜலத்தின் வேகத்துக்குத்தகுந்தபடி அரிக்கப்படுகின்றன. மணிக்கு 2 மைல் வேகம் செல்லும் பிரவாகம் கோழி முட்டை அளவுள்ள கல்லையும், 4 மைல் வேகப்பிரவாகம் கால் பந்து அளவு கல்லையும், 20 மைல் வேக பிரவாகம் 3000 மணங்கு கணமுள்ள பாறையையும் அடித்துக் கொண்டு போகும் சக்தி யிருக்கிறது. தவிர அரிப்புத்தன்மையும் 100 மடங்கு அதிகரிக்கிறது.

(From 'Indian Farming' October '41, Page 507)

*

*

*

18 பவுண்டு அனாஸ் பழம்.

7. 'க்யூ' (Kew), 'கியூன்' (Queen) என்று அழைக்கப்படும் புற தேச அனாஸ் பழவகைகள் கும்ப்டா (Kumpta) பண்ணை சாலையில் திருப்திகரமாக பயிர் செய்யப்படுகின்றன. 'க்யூ' (Kew) என்னும் ஜாதி பழம் 18 பவுண்டு கனம் இருந்தது. இவைகள் மிக ருசியுள்ளன. இந்தியா எங்கும் இவைகளுக்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது.

(From 'Indian Farming' October '41 Page 535)

கால் நடைகளின் நோய்களுக்கு மருந்து.

(From 'Indian Farming' October '41 Page 529)

கால் நடைகளின் கொம்பு நோய்களுக்கு இஞ்சி, பலா எனப்படும் சித்தா முட்டி வேர், மாஞ்சி, மாசிக்காய் இவைகளை சிந்துப்புடன் சேர்த்து கொடுக்க வேண்டும்.

காதலோய் களுக்கு சரியான மருந்து சாய வேர் (அல்லது மந்திஷ்டி வேர்), பெருங்காயம், சிந்துப்பு, இவைகளிருவிந்து தயார் செய்யப்பட்ட எண்ணை. தொண்டை நோய், முடக்கு வியாதிகளுக்கு இரண்டு வகை மஞ்சளும், திரி பலா, (அதாவது, கடுக்காய், தாளிக்காய், செல்லிக்காய்) இவைகளின் சாரம் கொடுக்க வேண்டும். கொடிய சீத பேதியால் பீடிக்கப்படும் பசுவுக்கு இரண்டு வகை மஞ்சள்கள் மிகவும் நல்லதாகக் கருதப்படுகின்றன. ஜிரண்கோளாருகளுக்கும், காச, கால் நோய்களுக்கும், சிருஞ்சிபேரா, பார்சி (Clerodendron Siphonathus) என்ற மருந்துகளின் பிழிந்து எடுத்த சாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். உடைந்த வலும்புகளை உப்பு, பிரயங்கம் பிழிந்த சாரம், இவைகளால் பிளாஸ்திரி போட்டு சரிப்படுத்தலாம். பசுவின் எல்லா பித்த நோய்களுக்கும் மன்துஷ்டியிலிருந்து காய்ச்சி எடுக்கப்படும் எண்ணை நல்ல மருந்து. ஜலதோஷத்திற்கு, மிளகு, வால் மிளகு, சுக்கு இவைகளின் கஷாயம் தேனுடன் கலந்து கொடுத்தால் குணமாகிவிடும்.

மதராஸ் ப்ரோவின்ஷியல் கோவாப்ரேடிவ் பாங்க், லிமிடெட்.

(1912 வருடம் II-வது ஆக்ட் ஆகிய 1932 வருடம் VI ஆக்டின்பீழ்
ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.)

தலைமை ஆபீஸ்.

சைனா பஜார் ரோட், மதராஸ். போன் நெ. 2390.

மைலாப்பூர் பிராங்க் :

லஸ் சர்ச் ரோட், மைலாப்பூர், போன் நெ. 3334.

எழும்பூர் பிராங்க் :

ஹிப்ராஹிம் காலனி, எழும்பூர், போன் நெ. 8510.

சைதாபேட்டை பிராங்க் :

38, காரினிஸ்வார் கோயில் தெருவு, சைதாபேட்டை.

பிச்சிடெண்டு :

மிஸ்டர் .டி. ஏ. ராமலிங்கம் செட்டியார், பி.எ., பி.எஸ்., எம்.எல்.சி.

ஸெக்ரடெரி :

டி. ராகவேந்திர ராவ்.

இந்த நாட்டிலிருக்கும் ஷிவசாயிகளுக்கு பொருப்பு சம்பாதித்துக்
கொடுப்பதில் இந்த பாங்கு முக்கிய ஸ்தாபனமாகும்.

இந்த பாங்கு மதராஸ் கார்ப்ரேஷனுக்கும், மதராஸ் யூனியர்ஸிடி,
அண்ணாமலை, ஆந்திரா யூனியர்ஸிடிகளுக்கும், மற்ற லோகல் போர்டுகள்,
டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிப்பாலிட்டிகளுக்கும் பாங்காக இருக்கின்றது.

விதிகள், வியாபார நிபந்தனைக்கும் கீழ்கண்டவருக்கு எழுதவும் :

ஸெக்ரடெரி,
தலைமை ஆபீஸ்
அல்லது
பிராங்குகள்.

வெளியிட்டவர், பிரகரகர்த்தா, மிஸ்டர். டி. விப்பன்னா, பி.எ., பி.எஸ்.,
187, ராயப்பேட்டை ஹைரோட், ராயப்பேட்டை, மதராஸ்.

மதராஸ் மவுண்ட் ரோட் நெ. 1/17 ல் அளமத்திருக்கும்
சென்ட்ரல் கோவாப்ரேடிவ் அச்சுக்கூடத்தில்
மிஸ்டர் ஆர். கிருஷ்ணமாச்சாரி, பி. ஏ., அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸௌத் இந்தியா கோவாபரேடிவ் இன்ஷியூரென்ஸ் ஸொஸைடி, லிமிடெட், மதராஸ்.

ஸ்ரீ பி. எஸ். குமாரஸ்வாமி ராஜா, எம். எல். ஏ., (பிரஸிடென்ட்.)

கோவாபரேடிவ் இன்ஷியூரென்ஸ் ஒன்றே உங்களுக்குக் குறைந்த பிரிமிய விகிதங்களில் மிகுந்த பாதுகாணிப்பதோடு, நல்ல வருஷவாரி லாபத்தொகையும் தாராளமான பாலிஸி நிபந்தனைகளும் மற்றும் உன்னத சலுகைகளும் காட்ட வல்லது.

லாபத்தொகை முழுவதும் பாலிஸிதார்களுையே அடைகிறது. இந்த ஸொஸைடி அவர்களுக்கே சொந்தம், அவர்களுக்காகவே இருக்கிறது—அவர்களாலேயே நடத்தப்பெறுகிறது.

மிகச்சிக்கனமாக காரியாதிகள் நடத்தப்பட்டு, அரசாங்கத்தாரின் நேரான கண்காணிப்பில் பலமான கேஷமந்தி முதலியன ஏற்படுத்திக்கொண்டிருப்பதால் அதிக கேஷமகரமாக உள்ளது.

பாலிஸி தொகை — 1,30,00,000.

கேஷமந்தி — 10,00,000.

உங்களுக்குத் தக்க பாலிஸி விபரத்திற்கு எழுதுங்கள்.

வி. வெங்கடாசலம், எம். ஏ., பி. எஸ்.,
காரியதரிசி.